

Д О Г О В О Р

МЕЖДУ

БЕЛГИЙСКО-ЛЮКСЕМБУРГСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ СЪЮЗ

И

НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ОТНОСНО

ВЗАИМНО НАСЪРЧАВАНЕ И ЗАЩИТА НА ИНВЕСТИЦИИТЕ

БЕЛГИЙСКО-ЛЮКСЕМБУРГСКИЯТ ИКОНОМИЧЕСКИ СЪЮЗ

и

НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,

НАРИЧАНИ ПО-ДОЛУ ДОГОВАРЯЩИ СЕ СТРАНИ,

ЖЕЛАЕЩИ ДА ЗАЗДРАВЯТ ИКОНОМИЧЕСКОТО СИ СЪТРУДНИЧЕСТВО,
СЪЗДАВАЙКИ БЛАГОПРИЯТНИ УСЛОВИЯ ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ИНВЕСТИЦИИ ОТ
ИНВЕСТИТОРИ НА ЕДНА ОТ ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА
ДРУГАТА ДОГОВАРЯЩА СЕ СТРАНА,

ОТЧИТАЙКИ БЛАГОТВОРНОТО ВЛИЯНИЕ, КОЕТО ТАКЪВ ДОГОВОР БИ
МОГЪЛ ДА УПРАЖНИ ЗА ПОДОБРЯВАНЕ НА ДЕЛОВИТЕ КОНТАКТИ И ЗАСИЛВАНЕ
ДОВЕРИЕТО В ОБЛАСТТА НА ИНВЕСТИЦИИТЕ,

РЪКОВОДЕЙКИ СЕ ОТ ПРИНЦИПИТЕ НА ЗАКЛЮЧИТЕЛНИЯ АКТ НА
КОНФЕРЕНЦИЯТА ЗА СИГУРНОСТ И СЪТРУДНИЧЕСТВО В ЕВРОПА, ПОДПИСАН
НА 1 АВГУСТ 1975 ГОДИНА,

СЕ ДОГОВОРИХА ЗА СЛЕДНОТО:

ЧЛЕН 1

1. Понятието "инвестиции" означава всякакви парични средства и всяка пряка или непряка вноска във всякакви дружества или предприятия във всеки сектор на икономическата дейност, и по-специално:

а/ право на собственост и други вещни права;

б/ акции и други форми на участие в предприятия;

в/ вземания и права на всякакви услуги, които имат икономическа стойност;

г/ авторски права, търговски марки, патенти, технически методи, ноу-хау, търговски наименования и всяко друго право в областта на индустриалната собственост, както и правото на клиента;

д/ парични средства и имущество отнасящи се до икономически дейности, разрешени от закона.

Никаква промяна в юридическата форма на инвестициите или реинвестициите не засяга техния характер на "инвестиции" по смисъла на този договор.

2. Понятието "приходи" означава сумите, получени или които ще се получат и които произтичат от инвестиции, осъществени в съответствие с параграф 1, и по-специално печалби, дивиденди и лихви.

3. Понятието "инвеститори" означава:

а/ По отношение на Народна република България:

а/ всяко юридическо лице, образувано в съответствие с българското законодателство, имащо седалище на територията на Народна република България;

б/ всяко физическо лице, което, съгласно българското законодателство, е гражданин на Народна република България и доколкото е упълномощено да действа в качеството си на инвеститор в съответствие с българския закон.

б/ По отношение на Белгийско-Люксембургския икономически съюз:

а/ всяко юридическо лице, образувано в съответствие с белгийското или люксембургското законодателство и имащо седалище на територията на Кралство Белгия или на Великото Херцогство Люксембург;

б/ всяко физическо лице, което съгласно белгийското или люксембургското законодателство, се счита за гражданин на Кралство Белгия или на Велико Херцогство Люксембург.

ЧЛЕН 2

1. Всяка от Договарящите се страни ще насърчава инвестиции на инвеститори на другата Договаряща се страна и ще разрешава тези инвестиции на своята територия в съответствие с вътрешното си законодателство.

2. Всяка от Договарящите се страни ще осигурява на инвестициите, осъществени на нейна територия от инвеститори на другата Договаряща се страна, справедливо и равноправно третиране, изключващо всяка незаконна или дискриминационна мярка, която би могла да възпрепятства тяхното управление, поддържане, използване, получаване на приходи или ликвидация.

3. С уговорка за мерките, необходими за поддържане на обществения ред, тези инвестиции и приходите, произтичащи от тях, се ползват с постоянна защита и сигурност, които са равни на тези, от които се ползват инвеститорите на най-облагодетелствуваната нация.

4. Все пак, разпоредбите на параграфи 2 и 3 не се отнасят върху привилегиите, които едната от Договарящите се страни може да предостави на инвеститори на трета държава по силата на:

- нейното участие в икономически съюз, митнически съюз, общ пазар, зона за свободна търговия;

- спогодба за избягване на двойното данъчно облагане или всякаква друга спогодба в областта на данъците.

ЧЛЕН 3

1. Инвестициите на инвеститори на една от Договарящите се страни на територията на другата Договаряща се страна не могат да бъдат нито отчуждавани, нито национализирани, освен ако не са изпълнени следните условия:

а/ мерките се вземат в обществен интерес и съгласно законна процедура;

б/ те не са дискриминационни и не противоречат на конкретно споразумение като това, предвидено в член 6, параграф 2;

в/ те са придружени от разпоредби, предвиждащи изплащането на обезщетение, чийто размер трябва да е съответен на действителната стойност на съответните инвестиции непосредствено преди деня, когато тези мерки са били взети или са станали обществено достояние. След като стане изискуемо, това обезщетение ще бъде платено на инвеститорите в конвертируема валута, без забавяне и ще бъде свободно преводимо.

2. Инвеститорите на всяка от Договарящите се страни, чиито инвестиции претърпяват загуби вследствие на война, въоръжен конфликт, извънредно положение, смутове или други подобни събития, на територията на другата Договаряща се страна, се третират от последната по недискриминационен начин и не по-малко благоприятно от инвеститорите на най-

ОБЛАГОПРИЯТСТВУВАНАТА НАЦИЯ КОЛКОТО СЕ ОТНАСЯ ДО ВЪЗСТАНОВЯВАНИЯТА, ОБЕЗЩЕТЕНИЯТА, КОМПЕНСАЦИИТЕ ИЛИ ДРУГИ ВЪЗМЕЗДЯВАНИЯ.

3. Това третиране се прилага към инвеститорите на всяка от Договарящите се страни, титуляри на всякакъв вид участие в дружество, независимо от формата, и учредено на територията на другата Договаряща се страна.

4. Във всички случаи, всяка Договаряща се страна предоставя, на своята територия на инвеститорите на другата Договаряща се страна третиране, което е не по-малко благоприятно от това, предоставено на инвеститорите на най-облагодетелствуваната нация.

ЧЛЕН 4

1. Всяка от Договарящите се страни гарантира на инвеститорите на другата Договаряща се страна свободния превод на техните парични средства, произтичащи от инвестиция и по-специално:

а/ капитали или допълнителни суми, свързани с поддържане или увеличаване на инвестицията;

б/ приходи от инвестицията;

в/ суми, необходими за изплащането на разходите, които произтичат от функционирането на една инвестиция, като например:

- изплащане на заеми;

- изплащане на авторски или лицензионни възнаграждения;

- изплащане на други разноси;

г/ приходи от обща или частична ликвидация на инвестицията;

д/ дължимите обезщетения по член 3.

2. Преводите, посочени в параграф 1, ще се извършват по валутния курс, приложим на датата на превода и в съответствие с дей-

СТВУВАЩИТЕ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПРЕВОДА РАЗПОРЕДБИ В ДЪРЖАВАТА, НА ТЕРИТОРИЯТА НА КОЯТО ИНВЕСТИЦИЯТА Е БИЛА ОСЪЩЕСТВЕНА.

3. Всяка от Договарящите се страни ще вземе необходимите мерки за осъществяване на превода без забавяне и без други налози освен обичайните такси и разноски.

Във всички случаи, срокът за изпълнение на превода не може да надхвърля един месец, считано от деня на искането за това.

4. Предвидените в параграфи 1,2 и 3 гаранции са най-малкото равни на тези, предоставени на инвеститори на най-облагодетелствуваната нация, намиращи се в подобни положения.

ЧЛЕН 5

1. Ако по силата на законна или договорна гаранция, покриваща нетърговските рискове на инвестициите, една от Договарящите се страни или неин държавен орган заплаща обезщетение на собствените си инвеститори, другата Договаряща се страна признава, че правата на обезщетените инвеститори са били прехвърлени на Договарящата се страна или на съответния държавен орган в качеството им на гарант.

2. На същото основание както инвеститорите и в границите на така прехвърлените права гарантът ще може, по пътя на суброгацията, да упражнява и да предявява всички права на инвеститорите и произтичащите от това претенции.

3. Колкото се отнася до прехвърлените права, другата Договаряща се страна ще предявява към гаранта, суброгиран в правата на обезщетените, задълженията, които последните са поели на законно или договорно основание.

ЧЛЕН 6

1. КОГАТО ВЪПРОС, ОТНАСЯЩ СЕ ДО ИНВЕСТИЦИИТЕ, Е УРЕДЕН ЕДНОВРЕМЕННО С ТОЗИ ДОГОВОР И ОТ ВЪТРЕШНОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО НА ЕДНА ОТ ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ ИЛИ ОТ СЪЩЕСТВУВАЩИ МЕЖДУНАРОДНИ КОНВЕНЦИИ, ИЛИ ТАКИВА, КЪМ КОИТО ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ ПРЕДСТОИ ДА СЕ ПРИСЪЕДИНЯТ В БЪДЕЩЕ, ИНВЕСТИТОРИТЕ НА ДРУГАТА ДОГОВАРЯЩА СЕ СТРАНА МОГАТ ДА СЕ ПОЛЗУВАТ ОТ НАЙ-БЛАГОПРИЯТНИТЕ ЗА ТЯХ РАЗПОРЕДБИ.

2. ИНВЕСТИТОРИТЕ ОТ ЕДНАТА ДОГОВАРЯЩА СЕ СТРАНА МОГАТ ДА СКЛЮЧВАТ С ДРУГАТА ДОГОВАРЯЩА СЕ СТРАНА КОНКРЕТНИ СПОРАЗУМЕНЕНИЯ, ЧИИТО РАЗПОРЕДБИ НЕ МОГАТ ВСЕ ПАК ДА БЪДАТ В ПРОТИВОРЕЧИЕ С ТОЗИ ДОГОВОР. ИНВЕСТИЦИИТЕ, ИЗВЪРШЕНИ В СЪОТВЕТСТВИЕ С ТАКИВА КОНКРЕТНИ СПОРАЗУМЕНЕНИЯ, СЪЩО ТАКА СЕ УРЕЖДАТ С ТОЗИ ДОГОВОР.

ЧЛЕН 7

1. СПОРОВЕТЕ ОТНОСНО ТЪЛКУВАНЕТО ИЛИ ПРИЛАГАНЕТО НА ТОЗИ ДОГОВОР ТРЯБВА ДА БЪДАТ УРЕЖДАНИ, ДОКОЛКОТО ТОВА Е ВЪЗМОЖНО, ПО ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ПЪТ МЕЖДУ ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ.

2. ПРИ ЛИПСА НА ТАКОВА УРЕЖДАНЕ СПОРЪТ СЕ ПРЕДОСТАВЯ ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ СМЕСЕНА КОМИСИЯ, СЪСТАВЕНА ОТ ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ; ПОСЛЕДНАТА ЩЕ СЕ СЪБИРА, ПО ИСКАНЕ НА ЕДНАТА ОТ ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ, НЕЗАБАВНО.

3. АКО СМЕСЕНАТА КОМИСИЯ НЕ МОЖЕ ДА УРЕДИ СПОРА В СРОК ОТ ШЕСТ МЕСЕЦА ОТ ДАТАТА НА НАЧАЛОТО НА ПРЕГОВОРИТЕ, ТОЙ ЩЕ БЪДЕ ПРЕСТАВЕН НА АРБИТРАЖЕН СЪД "АД-ХОК" ПО ИСКАНЕ НА ЕДНАТА ОТ ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ.

4. ГОРЕПОСОЧЕНИЯТ СЪД ЩЕ БЪДЕ СЪСТАВЕН ПО СЛЕДНИЯ НАЧИН: ВСЯКА ДОГОВАРЯЩА СЕ СТРАНА ЩЕ ПОСОЧИ ЕДИН АРБИТЪР И ДВАМАТА АРБИТРИ СЪВМЕСТНО ЩЕ ПОСОЧАТ ЕДИН ТРЕТИ АРБИТЪР, КОЙТО ДА БЪДЕ ГРАЖДАНИН НА ТРЕТА ДЪРЖАВА, ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЪДА. АРБИТРИТЕ ТРЯБВА ДА БЪДАТ

ПОСОЧЕНИ В СРОК ОТ ТРИ МЕСЕЦА, ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ В СРОК ОТ ПЕТ МЕСЕЦА ОТ ДАТАТА, НА КОЯТО ЕДНАТА ОТ ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ Е УВЕДОМИЛА ДРУГАТА ДОГОВАРЯЩА СЕ СТРАНА ЗА НАМЕРЕНИЕТО СИ ДА ОТНЕСЕ СПОРА ПРЕД АРБИТРАЖЕН СЪД.

5. Ако сроковете, посочени в параграф 4 не бъдат спазени, генералният секретар на Организацията на обединените нации ще бъде поканен да извърши необходимите назначения. В случай, че последният е гражданин на една от държавите, страна по този Договор, назначенията ще бъдат направени от заместник-генералния секретар, който е най-старши по възраст и не е поданик на една от съответните държави.

6. Председателят и арбитрите на арбитражния съд трябва да бъдат граждани на държави, с които двете страни по спора поддържат дипломатически отношения.

7. Арбитражният съд взема решенията си на основата на разпорежданията на този договор и на общоприетите принципи и норми на международното право.

8. Арбитражният съд определя сам собствената си процедура.

9. Арбитражният съд взема решенията си с мнозинство на гласовете. Решенията са окончателни и задължителни за страните.

10. Всяка страна по спора поема разноските на своя арбитър и разходите за своето представителство в арбитражните процедури. Разноските за председателя и другите разходи ще бъдат поемани поравно от тези страни.

ЧЛЕН 8

1. Всеки спор между една от Договарящите се страни и инвеститор от другата Договаряща се страна относно размера на дължимите обезщетения по член 3, параграф 1, е предмет на писмено

УВЕДОМЛЕНИЕ, СЪПРОВОДЕНО ОТ ПОДРОБНА ПАМЕТНА ЗАПИСКА, ИЗПРАТЕНО ОТ ТОЗИ ИНВЕСТИТОР НА СЪОТВЕТНАТА ДОГОВАРЯЩА СЕ СТРАНА. ДОКОЛКОТО Е ВЪЗМОЖНО, СПОРЪТ СЕ УРЕЖДА ДОБРОВОЛНО МЕЖДУ СТРАНИТЕ.

2. Ако спорът не може да се уреди в срок от шест месеца от датата на писменото уведомление, упоменато в параграф 1, и при отсъствие на всеки друг уговорен между страните по спора начин на уреждане, по инициатива и по избор на инвеститора спорът се предоставя за разглеждане пред:

а/ пред компетентна по спора вътрешна юрисдикция
или

б/ пред международен арбитражен съд "ад-хок".

3. Този съд "ад-хок" се образува за всеки отделен случай по следния начин: Всяка страна по спора посочва един арбитър, а двамата арбитри избират гражданин на трета държава, като председател на съда. Арбитрите трябва да се посочат в срок от два месеца, а председателят в срок от три месеца от датата, на която инвеститорът - страна по спора е уведомил съответната Договаряща се страна за намерението си да отнесе спора до международен арбитраж. Ако посочените по-горе срокове не се спазят, всяка страна по спора може да покани председателя на Международния арбитражен съд при Търговската камара в Стокхолм да извърши необходимите назначения.

Членовете на съда "ад-хок", трябва да бъдат граждани на държави, с които двете Договарящи се страни поддържат дипломатически отношения.

4. Съдът "ад-хок" определя правилата на собствената си процедура в съответствие с тези на Комисията на Организацията на обединените нации за международно търговско право (УНСИТРАЛ), приети на Конференцията от 15 декември 1976 година.

5. Съдът "ад-хок" взема решенията си на основата на:

- националното право на Договарящата се страна - страна по спора, на територията, на която се намира инвестицията, включително и правилата, отнасящи се до стълкновителните норми;

- разпоредбите на този Договор;

- условията на конкретното споразумение, което ще бъде прилагано по повод на инвестицията;

- общоприетите принципи и норми на международното право.

6. Решенията на арбитражния съд са окончателни и задължителни за страните по спора. Всяка Договаряща се страна се задължава да изпълнява решенията съобразно вътрешното си законодателство.

ЧЛЕН 9

Всяка Договаряща се страна ще решава, в съответствие със своите закони и разпоредби и колкото е възможно по-благоприятно въпросите, отнасящи се до влизането, престоя, работата и движението на своя територия на граждани на другата Договаряща се страна и на техните семейства, извършващи дейност, свързана с инвестициите по смисъла на този Договор.

ЧЛЕН 10

Всяка Договаряща се страна може да предложи на другата Договаряща се страна да се консултира по всички въпроси отнасящи се до изпълнението или тълкуването на този Договор.

Другата Договаряща се страна ще вземе необходимите мерки за осъществяване на консултацията.

ЧЛЕН 11

Този Договор се прилага за инвестициите, направени от инвеститори на едната от Договарящите се страни на територията на другата Договаряща се страна, в съответствие със законодателството на последната, след 1 януари 1960 година.

ЧЛЕН 12

Условията за прилагане на някои от разпоредбите на този Договор са предмет на протокол, представляващ негова неразделна част.

ЧЛЕН 13

1. Този Договор влиза в сила един месец след датата, на която Договарящите се страни са разменили ратификационните си документи.

Той остава в сила за период от десет години.

Ако една от Договарящите се страни не го денонсира поне шест месеца преди изтичане на периода на валидността му, той ще бъде продължаван мълчаливо за нов период от десет години, като всяка от Договарящите се страни си запазва правото да го денонсира с предизвестие, направено поне дванадесет месеца преди датата на изтичане на периода на текущата му валидност.

2. По отношение на инвестициите, направени преди прекратяване действието на този Договор, неговите разпоредби се прилагат за период от още петнадесет години от датата на прекратяване на действието му.

В уверение на което, долуподписаните представители, надлежно упълномощени, подписаха този Договор.

Съставен в София на 25 октомври 1988 година в два оригинални екземпляра, всеки на френски и български езици, като и двата текста имат еднаква сила.

ЗА БЕЛГИЙСКО-ЛЮКСЕМБУРГСКИЯ
ИКОНОМИЧЕСКИ СЪЮЗ:

РОБЕР ЮРБЕН

ЗА НАРОДНА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ:

АНДРЕЙ ЛУКАНОВ

П Р О Т О К О Л

При подписването на Договора за взаимно насърчаване и защита на инвестициите между Белгийско-Люксембургския икономически съюз и Народна република България долуподписаните пълномощници се договориха за следните разпоредби, представляващи неразделна част от Договора:

Към Член 3, параграф 1:

Тези разпоредби се прилагат и спрямо прехвърлянето на една инвестиция в обществена собственост, поставянето ѝ под обществен надзор, както и спрямо всяко друго отнемане или ограничаване на имуществени права чрез суверенни мерки, което по последствията си е подобно на отчуждаване.

Към Член 4, параграф 1:

1. Доколкото се отнася до Народна република България, разпоредбите на член 4, параграф 1, букви от "а" до "г" се прилага така, че свободният превод да се извършва по дебита на сметката в конвертируема валута на смесеното дружество или на съответния инвеститор.

2. В случай, че едно смесено дружество упражнява, с разрешението на българските власти, икономическа дейност, чиито приходи са изцяло или частично в местна валута и поради този факт то не разполага с достатъчно парични средства в конвертируема валута, Българската народна банка му предоставя необходимата конвертируема валута за превода на приходите от инвестицията и при неговата пълна или частична ликвидация - букви "б" и "г" на член 4, параграф 1 - срещу местна валута.

СЪСТАВЕН В СОФИЯ НА 25 ОКТОМВРИ 1988 ГОДИНА В ДВА
ОРИГИНАЛНИ ЕКЗЕМПЛЯРА, ВСЕКИ НА ФРЕНСКИ И БЪЛГАРСКИ ЕЗИЦИ,
КАТО И ДВАТА ТЕКСТА ИМАТ ЕДНАКВА СИЛА.

ЗА БЕЛГИЙСКО-ЛЮКСЕМБУРГСКИЯ
ИКОНОМИЧЕСКИ СЪЮЗ:

РОБЕР ЮРБЕН

ЗА НАРОДНА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ:

АНДРЕЙ ЛУКАНОВ